

Tuần 23

TẬP ĐỌC

Hoa học trò

Phượng không phải là một đoá, không phải vài cành ; phượng đây là cả một loạt, cả một vùng, cả một góc trời đỏ rực. Mỗi hoa chỉ là một phần tử của cả xã hội thắm tươi ; người ta quên đoá hoa, chỉ nghĩ đến cây, đến hàng, đến những tán hoa lớn xoè ra như muôn ngàn con bướm thắm đậu khít nhau.

Nhung hoa càng đỏ, lá lại càng xanh. Vừa buồn mà lại vui mới thực là nỗi niềm bông phượng. Hoa phượng là hoa học trò. Mùa xuân, phượng ra lá. Lá xanh um, mát rượi, ngon lành như lá me non. Lá ban đầu xếp lại, còn e ấp, dần dần xoè ra cho gió đưa đẩy. Lòng cậu học trò phơi phới làm sao ! Cậu chăm lo học hành, rồi lâu cũng vô tâm quên mất màu lá phượng. Một hôm, bỗng đâu trên những cành cây báo một tin thắm : Mùa hoa phượng bắt đầu. Đến giờ chơi, cậu học trò ngạc nhiên trông lên : Hoa nở lúc nào mà bất ngờ vậy ?

Bình minh của hoa phượng là màu đỏ còn non, nếu có mưa, lại càng tươi dịu. Ngày xuân dần hết, số hoa tăng lên, màu cũng đậm dần. Rồi hoà nhịp với mặt trời chói lọi, màu phượng mạnh mẽ kêu vang : Hè đến rồi ! Khắp thành phố bỗng rực lên như đến Tết nhà nhà đều dán câu đối đỏ.

Theo XUÂN DIỆU

- **Phượng** : cây bóng mát có hoa màu đỏ, hoa mọc thành từng chùm, nở vào mùa hè.
- **Phần tử** : một bộ phận, một phần trong cái chung.
- **Vô tâm** : không để ý đến những điều lẽ ra cần để ý.
- **Tin thầm** : tin vui (thầm : đỏ).

1. Tại sao tác giả lại gọi hoa phượng là "hoa học trò" ?
2. Vẻ đẹp của hoa phượng có gì đặc biệt ?
3. Màu hoa phượng thay đổi như thế nào theo thời gian ?